

Νόμος 1676/1986

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1676

(ΦΕΚ Α' 204/29-12-1986)

Καθορισμός των συντελεστών του φόρου προστιθέμενης αξίας και ρύθμιση άλλων θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Άρθρο 17.

Επιβολή φόρου

1. Για την έκδοση και την ανανέωση των όρων της άδειας διεξαγωγής τεχνικών - ψυχαγωγικών Επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, φόρος με την ονομασία «φόρος με την συγκέντρωση κεφαλαίων», από:

- α) εμπορικές εταιρείες και κοινοπραξίες επιτηδευματιών.
- β) συνεταιριστικές οργανώσεις κάθε βαθμού, οποιαδήποτε άλλη εταιρεία, νομικό πρόσωπο, ένωση προσώπων ή κοινωνία, εφ' όσον σκοπός που επιδιώκουν τα πρόσωπα αυτά είναι κερδοσκοπικός.
- γ) υποκατάστημα ξένης εταιρείας.

Άρθρο 18.

Φορολογούμενες πράξεις

1. Αποτελούν συγκέντρωση κεφαλαίων και υπάγονται στο φόρο οι κατωτέρω πράξεις:

- α) η σύσταση των προσώπων, που προβλέπονται από το άρθρο 17 και η αύξηση του κεφαλαίου τους, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους,

- β) η μετατροπή προσώπου, που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 17, σε πρόσωπο του άρθρου αυτού, καθώς και η συγχώνευση προσώπου που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 17 με πρόσωπο του άρθρου αυτού,
- γ) η αύξηση του ενεργητικού των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους, όχι για συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο ή την εταιρική περιουσία, αλλά για χορήγηση δικαιωμάτων ίδιας φύσης με εκείνα που έχουν οι εταίροι, όπως το δικαίωμα ψήφου ή το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ή στο προϊόν της εκκαθάρισης,
- δ) η αύξηση του ενεργητικού των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται με την παροχή υπηρεσιών από μέλος αυτών, οι οποίες δεν αυξάνουν το κεφάλαιο, αλλά διαφοροποιούν τα δικαιώματα ή αυξάνουν την αξία των μεριδίων,
- ε) το δάνειο που συνάπτει πρόσωπο του άρθρου 17, εφ' όσον ο δανειστής έχει δικαίωμα σε ποσοστό στα εταιρικά κέρδη,
- στ) το δάνειο που συνάπτει πρόσωπο του άρθρου 17 με εταίρο, τη σύζυγο ή τέκνο, εταίρου, καθώς και το δάνειο, που συνάπτει με τρίτο πρόσωπο, εάν για το δάνειο τούτο έχει εγγυηθεί κάποιος εταίρος, με την προϋπόθεση ότι τα δάνεια αυτά έχουν το ίδιο αποτέλεσμα, που έχει και η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου,
- ζ) η διάθεση παγίων κεφαλαίων ή κεφαλαίων κίνησης σε υποκατάστημα στην Ελλάδα από ξένη εταιρεία, στην οποία τούτο ανήκει.

2. Ως σύσταση προσώπου του άρθρου 17 για την εφαρμογή του παρόντος νόμου θεωρείται και:

- α) η μεταφορά στην Ελλάδα από τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης προσώπου του άρθρου 17, του οποίου η καταστατική έδρα βρίσκεται στο τρίτο κράτος,
- β) η μεταφορά στην Ελλάδα από τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της καταστατικής έδρας προσώπου του άρθρου 17, του οποίου η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης βρίσκεται στο τρίτο κράτος,
- γ) η μεταφορά στην Ελλάδα, από κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης προσώπου του άρθρου 17, το οποίο δεν υπάγεται σε φόρο στο κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

δ) η μεταφορά στην Ελλάδα, από κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της καταστατικής έδρας προσώπου του άρθρου 17, του οποίου η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης βρίσκεται σε τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και δε θεωρείται ότι υπάγεται στο φόρο στο κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Για την εφαρμογή του νόμου τούτου, οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 πράξεις υπάγονται στην Ελλάδα στο φόρο, ανεξάρτητα από τον τόπο, στον οποίο πραγματοποιούνται ή τον τόπο στον οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία που εισφέρονται, εφ' όσον κατά το χρόνο που πραγματοποιούνται:

- α) τόσο η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων του άρθρου 17, όσο και η καταστατική έδρα τους βρίσκονται στην Ελλάδα ή
- β) μόνο η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων του άρθρου 17 βρίσκεται στην Ελλάδα ή
- γ) μόνο η καταστατική έδρα των προσώπων του άρθρου 17 βρίσκεται στην Ελλάδα, η δε πραγματική έδρα της διεύθυνσής τους βρίσκεται σε τρίτο κράτος που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- δ) το υποκατάστημα, που αναφέρεται στην περίπτωση ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου, βρίσκεται ή ιδρύεται στην Ελλάδα, η δε έδρα της πραγματικής διεύθυνσης και η καταστατική έδρα της εταιρείας, στην οποία ανήκει το υποκατάστημα, βρίσκονται σε τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4. Δεν υπάγονται στο φόρο, κατά το μέρος που δεν αποτελούν συγκέντρωση κεφαλαίων, οι κατωτέρω πράξεις:

- α) η μετατροπή προσώπου του άρθρου 17 σε πρόσωπο οποιουδήποτε άλλου τύπου,
- β) η συγχώνευση των προσώπων του άρθρου 17 και η παράταση του χρόνου διάρκειας τους,
- γ) η μεταβολή του σκοπού των προσώπων του άρθρου 17 και οποιαδήποτε άλλη μεταβολή της συστατικής πράξης ή του καταστατικού τους,
- δ) η μεταφορά στην Ελλάδα από κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης ή της καταστατικής έδρας προσώπου του άρθρου 17 το οποίο υπάγεται στο φόρο στο κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- ε) η εκχώρηση ή η απόληψη μερίδας των προσώπων του άρθρου 17, καθώς και η λόγω διάλυσης των προσώπων αυτών διανομή των περιουσιακών τους στοιχείων.

στ) κάθε σύμβαση ή πράξη που είναι παρεπόμενη των πράξεων του άρθρου τούτου.

5. Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, ως έδρα πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων του άρθρου 17 θεωρείται ο τόπος, στον οποίο βρίσκεται το κέντρο λήψης των αποφάσεων των προσώπων αυτών.

Άρθρο 19.

Αξία στην οποία επιβάλλεται ο φόρος

1. Ο φόρος υπολογίζεται:

- α) για τις πράξεις των περιπτώσεων α', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, στην πραγματική αξία των εισφερόμενων κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων,
- β) για τις πράξεις των περιπτώσεων ε', στ' και ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18 στο ποσό των δανείων ή των κεφαλαίων, κατά περίπτωση,
- γ) για τις πράξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 18 στην πραγματική αξία των κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων, τα οποία ανήκουν στο μετατρεπόμενο ή μεταφερόμενο πρόσωπο ή στο συγχωνευόμενο πρόσωπο που δεν εμπίπτει στο άρθρο 17, κατά το χρόνο της μετατροπής, της μεταφοράς ή συγχώνευσης, κατά περίπτωση.

2. Η αξία, στην οποία επιβάλλεται ο φόρος σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την ονομαστική αξία των μεριδίων, που παρέχονται ή ανήκουν σε κάθε μέτοχο εταίρο ή μέλος.

3. Από την αξία των περιουσιακών στοιχείων, στα οποία υπολογίζεται, συμφωνά με τις προηγούμενες παραγράφους, εκπίπτουν:

- α) οι υποχρεώσεις, που τυχόν υφίστανται κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, προς τρίτους ή προς τους εταίρους ή τα μέλη και οι οποίες αναλαμβάνονται από τα πρόσωπα του άρθρου 17, καθώς και τα τυχόν υφιστάμενα και αναλαμβανόμενα βάρη των εισφορών,
- β) οι δαπάνες, που πραγματοποιούνται από τα πρόσωπα του άρθρου 17 κατά τη σύσταση, αύξηση του κεφαλαίου, μετατροπή, συγχώνευση ή μεταφορά της έδρας τους, εφ' όσον είναι βέβαιες και εκκαθαρισμένες κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης.

4. Σε περίπτωση αύξησης του κεφαλαίου, δεν υπολογίζεται για την επιβολή του φόρου:

- α) η αξία των περιουσιακών στοιχείων, που ανήκουν στα πρόσωπα του άρθρου 17 και διαθέτονται για την αύξηση του κεφαλαίου, εφ' όσον η αξία αυτών έχει υποβληθεί στο φόρο τούτο,
- β) το ποσό των δανείων των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, το οποίο μεταγενέστερα μετατράπηκε σε κεφάλαιο, εφ' όσον έχει ήδη υποβληθεί στο φόρο.

Άρθρο 20.

Χρόνος γένεσης φορολογικής υποχρέωσης

Η φορολογική υποχρέωση γεννάται:

- α) στη σύσταση των προσώπων του άρθρου 17, στην αύξηση του κεφαλαίου ή του ενεργητικού τους, στη συγχώνευση, στη μετατροπή και στα δάνεια των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, κατά το χρόνο της σύνταξης του οικείου εγγράφου και σε περίπτωση μη σύνταξης εγγράφου κατά το χρόνο της σχετικής εγγραφής οικεία βιβλία,
- β) στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 18 κατά το χρόνο μεταφοράς στην Ελλάδα,
- γ) στην περίπτωση ζ της παραγράφου 1 του άρθρου 18 κατά το χρόνο εγγραφής στα οικεία βιβλία των διατιθέμενων κεφαλαίων στο υποκατάστημα.

Άρθρο 21.

Συντελεστής του φόρου

Ο φόρος ορίζεται σε ένα στα εκατό (1%) στην αξία που φορολογείται.

Άρθρο 22.

Απαλλαγές και εξαιρέσεις από το φόρο

1. Απαλλάσσονται από το φόρο:

- α) οι αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις κάθε βαθμού και οι κάθε φύσης ενώσεις και κοινοπραξίες αυτών,
- β) η συμπλοιοκτησία, οι ναυτιλιακές κοινοπραξίες και οι κάθε μορφής ναυτιλιακές εταιρείες.

2. Εξαιρούνται από το φόρο:

- α) οι πράξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18, που αφορούν πρόσωπα του άρθρου 17, τα οποία:
 - αα) παρέχουν υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, ιδίως δημόσιων μεταφορών, ύδατος, αερίου ή ηλεκτρικού ρεύματος και τηλεπικοινωνιών, με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το μισό του κεφαλαίου τους ανήκει στο κράτος ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή
 - ββ) επιδιώκουν, σύμφωνα με το καταστατικό και στην πραγματικότητα, αποκλειστικά και άμεσα, σκοπούς μορφωτικούς, φιλανθρωπικούς, αλληλοβοθηθείας και εκπαιδευτικούς,
- β) η αύξηση του κεφαλαίου των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται, με κεφαλοποίηση κερδών, αποθεματικών ή προβλέψεων.

Άρθρο 23.

Δήλωση και καταβολή του φόρου

1. Τα πρόσωπα, που υπάγονται στο φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, οφείλουν να υποβάλουν δήλωση στον αρμόδιο, κατά τις διατάξεις του άρθρου 26, οικονομικό έφορο μαζί με αντίγραφο του εγγράφου της οικείας πράξης και να καταβάλουν ολόκληρο το ποσό του οφειλόμενου φόρου.

2. Η δήλωση υποβάλλεται:

- α) στη σύσταση, αύξηση, μετατροπή και συγχώνευση μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη σύνταξη του, οικείου εγγράφου και πάντως πριν από τη δημοσίευση ή από τη σχετική εγγραφή στα οικεία βιβλία στην περίπτωση που δε συντάσσεται έγγραφο.
- β) στα δάνεια των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τότε που καταρτίστηκε το οικείο έγγραφο ή εάν δεν υπάρχει έγγραφο, από τότε που γίνεται εγγραφή στα οικεία βιβλία.
- γ) στη μεταφορά στην Ελλάδα της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης ή της καταστατικής έδρας των προσώπων του άρθρου 17, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη μεταφορά.
- δ) στη διάθεση κεφαλαίων σε υποκατάστημα ξένης εταιρείας, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την εγγραφή στα οικεία βιβλία των διατιθέμενων κεφαλαίων.

3. Για τις πράξεις του άρθρου 18, που καταρτίζονται στην αλλοδαπή:

- α) ενώπιον ελληνικής προξενικής αρχής, ο φόρος θα εισπράττεται με δήλωση, που θα υποβάλλεται στην αρχή αυτή, η οποία και θα διαβιβάζει τη δήλωση μαζί με αντίγραφο της οικείας πράξης με απόδειξη στον αρμόδιο στην Ελλάδα οικονομικό έφορο, ο οποίος μόλις την παραλάβει ελέγχει αυτή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27. Στην περίπτωση, αυτή, για την εφαρμογή των προθεσμιών του άρθρου 27, ως χρόνος υποβολής της δήλωσης θεωρείται ο χρόνος το παραλαβής αυτής από τον οικονομικό έφορο.
- β) όχι ενώπιον ελληνικής προξενικής αρχής ο φόρος θα εισπράττεται με δήλωση η οποία θα υποβάλλεται από τον υπόχρεο στον αρμόδιο στην Ελλάδα οικονομικό έφορο μαζί με αντίγραφο της οικείας πράξης μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία κατάρτισης της πράξης. Εάν για την πράξη αυτήν έγινε στην ημεδαπή σχετική εγγραφή στα οικεία βιβλία πριν άπα την πάροδο της τρίμηνης ως άνω προθεσμίας, η δήλωση απόδοσης του φόρου θα υποβάλλεται μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την εγγραφή αυτή.

Άρθρο 24.

Επιστροφή του φόρου

Με την επιφύλαξη των σχετικών με την παραγραφή διατάξεων ο φόρος επιστρέφεται:

- α) εάν διαπιστώθηκε ότι αυτός καταβλήθηκε εν όλω ή εν μέρει αχρεώστητα,
- β) εάν δε δόθηκε η έγκριση της αρμόδιας αρχής, του τυχόν απαιτείται κατά το νόμο για κάποια από τις πράξεις του άρθρου 18.

Άρθρο 25.

Ευθύνη των διοικούντων, πρόσωπα που υπάγονται στο φόρο

1. Όσοι έχουν την ιδιότητα του διοικητή, διευθυντή, εντεταλμένου ή συμπράκτοντος συμβούλου, διαχειριστή, εκκαθαριστή και γενικά κάθε εντεταλμένου στη διεύθυνση των προσώπων του άρθρου 17 του νόμου αυτού, είτε άμεσα από το νόμο, είτε με ιδιωτική βούληση, είτε με δικαστική απόφαση, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα με τα πρόσωπα αυτά για την

καταβολή του φόρου, που οφείλεται και αν ακόμη αυτά διαλύθηκαν ή συγχωνεύτηκαν ή μετέφεραν την έδρα τους στο εξωτερικό.

2. Σε περίπτωση συγχώνευσης προσώπου που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 17 με πρόσωπο του άρθρου αυτού, για την καταβολή του φόρου ευθύνεται αλληλέγγυα με τους κατά την προηγούμενη παράγραφο υπόχρεους και το πρόσωπο που προήλθε από την συγχώνευση.

Άρθρο 26.

Αρμόδιος οικονομικός έφορος

1. Αρμόδιος οικονομικός έφορος για την παραλαβή των δηλώσεων και τον έλεγχο τους, την εξακρίβωση όσων δεν υπέβαλαν δήλωση και γενικά την επιβολή του φόρου είναι ο οικονομικός έφορος της καταστατικής έδρας των προσώπων του άρθρου 17 είναι αρμόδιος για τη φορολογία εισοδήματος και εάν δεν υπάρχει καταστατική έδρα στην Ελλάδα ο οικονομικός έφορος της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων αυτών.

2. Για το υποκατάστημα ξένης εταιρείας, αρμόδιος οικονομικός έφορος είναι ο αρμόδιος για την φορολογία του εισοδήματος της περιφέρειας όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση αυτού στην Ελλάδα σε περίπτωση δε περισσοτέρων υποκαταστημάτων της ίδιας εταιρείας ο οικονομικός έφορος του κύριου υποκαταστήματος.

Άρθρο 27.

Φορολογικός έλεγχος

1. Ο οικονομικός έφορος ελέγχει την ακρίβεια του περιεχομένου της δήλωσης. Εάν ο οικονομικός έφορος δεν αποδέχεται τη δήλωση που υποβλήθηκε ως ειλικρινή, μπορεί, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τότε που υποβλήθηκε, να προβεί στον προσωρινό προσδιορισμό της αξίας των εισφορών που πρέπει να φορολογηθεί, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 19 του νόμου αυτού.

2. Μετά τον προσωρινό προσδιορισμό της αξίας των εισφορών, ο οικονομικός έφορος καλεί με απόδειξη τον υπόχρεο, τάσσοντας σ' αυτόν εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις σαράντα (40) ημέρες από τότε που επιδόθηκε η πρόσκληση. Κατά την προσέλευση του υπόχρεου του γνωστοποιεί, συντασσομένου σχετικού πρακτικού, την αξία των εισφορών που προσδιόρισε κατά τον ανωτέρω τρόπο και, εφ' όσον αυτός συμφωνεί, υποβάλλει μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τότε που έγινε η συμφωνία,

συμπληρωματική δήλωση και καταβάλλει μαζί ολόκληρη τη διαφορά του φόρου που αναλογεί μεταξύ της αρχικής και συμπληρωματικής δήλωσης, χωρίς προσαύξηση, οπότε η υπόθεση περατώνεται οριστικά ως ειλικρινής.

Εάν η διαφορά του φόρου που προκύπτει υπερβαίνει το ποσό των δραχμών εκατό χιλιάδων (100.000), ο φόρος βεβαιώνεται και καταβάλλεται σε τέσσερις (4) ίσες μηνιαίες άτοκες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέσα στον επόμενο από τη βεβαίωση μήνα και μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα αυτού.

3. Σε περίπτωση μη υποβολής αρχικής ή συμπληρωματικής δήλωσης ή υποβολής συμπληρωματικής δήλωσης για αξία μικρότερη από αυτήν που πρότεινε ο οικονομικός έφορος, αυτός διατάσσει τακτικό έλεγχο, χωρίς να δεσμεύεται από την αξία που προσδιορίστηκε από αυτόν προσωρινά.

4. Αφού τελειώσει ο τακτικός έλεγχος, ο οικονομικός έφορος εκδίδει πράξη προσδιορισμού του οφειλόμενου φόρου, την οποία κοινοποιεί στο υπόχρεο πρόσωπο μαζί με την οικεία έκθεση ελέγχου.

Άρθρο 28.

Παραγραφή

1. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφονται:

- α) σε περίπτωση που η δήλωση είναι ο ανακριβής, μετά πάροδο δέκα (10) χρόνων από το τέλος του χρόνου μέσα στον οποίο υποβλήθηκε η δήλωση,
- β) σε περίπτωση παράλειψης υποβολής δήλωσης, μετά πάροδο δεκαπέντε (15) χρόνων από το τέλος του χρόνου μέσα στον οποίο έληξε η προθεσμία που τάσσεται για την υποβολή της δήλωσης.

2. Σε περίπτωση υποβολής της δήλωσης κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους της παραγραφής, το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση της πράξης προσδιορισμού του οφειλόμενου φόρου παραγράφεται μετά πάροδο τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολή της δήλωσης.

Άρθρο 29.

Υποχρεώσεις γραμματέων δικαστηρίων

Οι γραμματείς δικαστηρίων είναι υποχρεωμένοι να αρνούνται τη δημοσίευση εγγράφων που αφορούν σε πράξεις του άρθρου 18 του νόμου αυτού, αν δε δεξιώνεται από τον αρμόδιο οικονομικό έφορο ότι όμοιο αντίτυπο κατατέθηκε

σ' αυτόν. Η βεβαίωση αυτή γίνεται ατελώς στο σώμα του εγγράφου που θα δημοσιευτεί.

Άρθρο 30.

Προσαυξήσεις - Διαδικασία βεβαίωσης

1. Η επιβολή προσαυξήσεων και γενικά η διαδικασία βεβαίωσης και καταβολής του φόρου διέπονται από τις διατάξεις που εφαρμόζονται κάθε φορά στη φορολογία εισοδήματος εφ' όσον δεν ρυθμίζονται διαφορετικά από το νόμο αυτόν.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο των δηλώσεων, των πράξεων επιβολής του φόρου και κάθε λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Άρθρο 31.

Κατάργηση τελών χαρτοσήμου

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καταργούνται τα τέλη χαρτοσήμου, στις πράξεις που αναφέρονται στις διατάξεις του άρθρου 18 και κάθε διάταξη που αντίκειται στον νόμο αυτόν ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται από αυτόν.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμο του Κράτους.

Αθήνα 23 Δεκεμβρίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 24 Δεκεμβρίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ